

Kyrkonytt

FOTO CRAIG DIMOND

Medlemmarna i Tabernakelkören uppträder i det dekorerade konferenscentret under första presidentskapets julandakt.

Lära känna Frälsaren genom tjänande betonades under julandakt

Under en julandakt till åminnelse av Frälsarens födelse fick medlemmar inte bara råd om hur man får julandan att slå ut i "full blom" genom att tjäna andra, utan också om hur denna anda kan förstärkas hela året genom att lära känna Jesus Kristus.

"Han är vår Frälsare om vilken ängeln talade den första julaften", sade president Gordon B Hinckley. "Han är vår Återlösare, vår Herre och vår Gud. Han är vår konung Immanuel som frälst oss, när vi inte kan frälsa oss själva."

Från konferenscentrets scen, bland ljusbeprydd grönska, deltog medlemmarna av första presidentskapet

tillsammans med Tabernakelkören och Temple Square-orkestern i första presidentskapets årliga julandakt den 7 december 2003. Medlemmar över hela världen såg utsändningen via satellit på 45 språk.

Lära känna Jesus genom Joseph

"Mitt hjärta fylls av kärlekens anda när jag ser ut över denna väldiga skara som samlats i konferenscentret", sade president Hinckley, "och sedan tänker på att än fler av er finns spridda över jorden. Vi är nu en oerhörd världsvid familj av människor som älskar Herren Jesus Kristus."

President Hinckley hedrade profeten Joseph Smith – vars födelsedag

också firas under jultiden – och hans första syn för vad de bidrog till det som vi vet om Återlösaren. "Det är tack vare honom och hans unika och märkliga upplevelse som vi känner Frälsaren som vi gör ...

I denna enda härliga syn gavs mer kunskap om gudomens natur än århundradens ändlösa diskussioner bland människor hade frambringat. Fastän Josefs liv tog slut i tidig ålder, lever hans vittnesbörd om den evige Guden och den uppståndne Herren vidare i glans och vältalighet."

President Hinckley uppmanade medlemmarna att tjäna andra som Frälsaren gjorde och sade avslutningsvis: "Jag ber att julens sanna anda ska bo i allas hjärtan och vidröra vårt liv så att vi i kärlek sträcker oss ut mot andra och uppmuntrar till den godhet i mäns och kvinnors liv som är Kristi Ande."

Julens sanna anda

"Att ge, inte få, skapar julstämning i dess fulla bemärkelse", sade president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet. Julens anda hjälper oss att bli "mer intresserade av människor än av saker", sade han.

President Monson undervisade om julens sanna anda när han sade: "För att fånga den verkliga betydelsen av 'julens anda' behöver vi bara tänka på dess innebörd, så får vi del av 'Kristi anda'. När vi har julens anda så minns vi honom vars födelse vi firar denna tid på året."

När vi vänder oss utåt, lovar

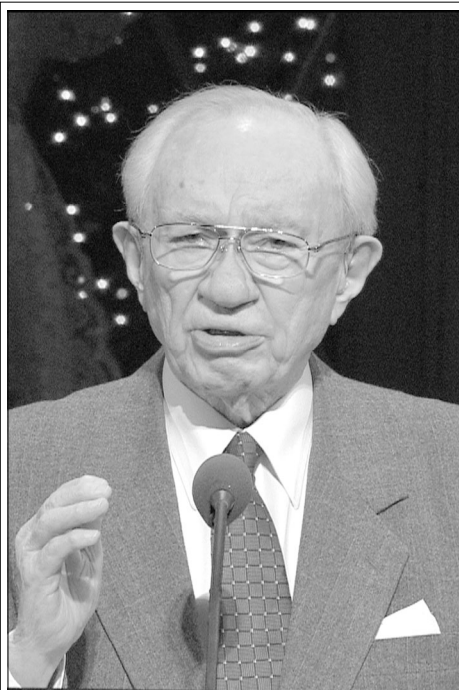

FOTO CRAIG DIMOND

President Gordon B Hinckley vittnade om Jesus Kristus och hans lärdomar och likaså om profeten Joseph Smith under julandakten.

president Monson att vi kommer att märka att "möjligheterna att ge av oss själva verkligen är obegränsade". Men han varnade också för att "de kan gå förlorade".

Att följa Frälsaren leder till att tjäna andra, och att tjäna andra leder till att lära känna Frälsaren bättre. "Om vi ska ha vår bästa jul någonsin måste vi lyssna till ljudet av sandalklädda fötter. Vi måste sträcka oss ut efter snickarens hand. För varje steg vi tar i hans fotspår överger vi ett tvivel och vinner en sanning ...

Den heliga skriften innehåller följande hyllning till vår Herre och Frälsare: 'Han ... gick omkring och gjorde gott ... ty Gud var med honom.' (Apg 10:38) Min bön är att vi i denna juletid, och under alla julhelger framöver, ska gå i hans fotspår. Då kommer varje jul att bli den bästa julen någonsin."

Utmaningen att lära känna honom

"Utmaningen är inte bara att vi ska ha kunskap *om* Frälsaren, utan också att känna *honom*", sade president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet. Vi lär känna honom genom att tjäna honom, förklarade president Faust, och citerade kung Benjamin i Mormons bok: "Ty huru kan en människa känna den herre, som hon icke tjänat, som är en främling för henne och som är fjärran ifrån hennes hjärtas tankar och uppsåt?" (Mosiah 5:13)

"Julen blir bättre när vi tänker på andras behov före våra egna", sade president Faust. "När Frälsaren offrade sitt liv tänkte han på alla andra som någonsin levat eller som kommer att leva på jorden. Han tänkte inte på sig själv när han gick till Getsemane, utstod Golgata och besegrade graven."

President Faust gav rådet att vi "mitt i allt julstök borde ... ta oss tid att i avskildhet begrunda de överjordiska gåvor som Frälsarens liv och verksamhet har gett oss. Han föddes åt oss alla. Hans död var till välsignelse för alla. Han sonade människosläktets synder, och genom sin uppståndelse befriade han hela människosläktet från döden ...

Men julens budskap är inte bara en berättelse om födelsen i ett stall, de vise männen, herdarna eller flykten till Egypten. Julens budskap är också ett firande av den försoning och uppståndelse som Frälsarens födelse möjliggjorde." ■

Kyrkans humanitära verksamhet deltar i stora världsomfattande initiativ

Adam C Olson, kyrkans tidningar

Heliga i Peru kan se, bybor i Etiopien kan dricka vatten utan rädsla för sjukdomar, rörelsehindrade barn i Mexico har befriats genom sin första rullstol och nyfödda över hela världen har större chans att få ta ett första andetag. Människor världen över välsignas genom kyrkans humanitära verksamhet.

Kyrkans katastrofhjälp vid krissituationer världen över publiceras ofta. Men också när naturen är lugn och jorden stilla kan effekterna av kyrkans humanitära hjälp märkas över hela världen.

Aktuella humanitära insatser inriktas på fyra stora initiativ: hjälp åt synskadade, läkarutbildning med inriktning på neonatal återupplivning, tillgång till rent vatten och utdelning av rullstolar.

Låt den se som har ögon att se med

Evangeliet har alltid öppnat ögonen på de andligt blinda. Genom synvårdsprojekt hjälper kyrkans humanitära verksamhet tusentals heliga och människor som har andra trosåskådningar att övervinna sina fysiska synproblem. Med pågående projekt i mer än ett dussintal länder

världen över samarbetar kyrkan med stiftelser och läkare för att erbjuda gratis operationer mot grå starr och gratis glasögon och samtidigt utbilda lokala ögonläkare

Kyrkans humanitära verksamhet har till exempel uppfört tvådagarskliniker i sex städer i Nigeria. På varje plats utfördes upp till 100 operationer mot grå starr medan lokala läkare såg på, och 1000 par glasögon delades ut till behövande. (Se artikel intill.)

Liknande kliniker har uppförts i Peru, Uganda och Kenya. Önskemål från områdespresidentskap om sådana kliniker behandlas hela tiden av kyrkans humanitära verksamhet.

En ny möjlighet till ett första andetag

Dödligheten bland nyfödda är mycket hög i många länder. Ett antal dödsfall bland nyfödda sker helt enkelt för att de som är närvarande vid födseln inte vet hur man hjälper ett nyfött barn att andas.

Kyrkan samarbetar med socialministrarna i olika länder för att skicka neonataloger och neonatalsköterskor som ska utbilda läkare och sjuksköterskor i neonatal återupplivning. Vid varje undervisningstillfälle utbildas upp till 100 vårdgivare för nyfödda med förväntan om att var och en av dem senare ska lära ytterligare 10 personer att använda utrustningen som kyrkan har donerat.

Enligt Wade Sperry, chef för flera av projekten, har kyrkans humanitära verksamhet gjort en stor insats under det senaste året för att utbilda

läkare världen över i återupplivning av nyfödda. Under 2003 gavs undervisning i 12 länder, bland annat i Bolivia, Ecuador, Ghana, Guatemala, Honduras, Kenya, Madagaskar, Moldavien, Peru, Samoa, Tonga och Uganda. Utbildning kommer att slutföras i Fiji, Uganda, Kap Verde och i olika delar av Brasilien tidigt i april. Andra platser beaktas just nu för framtida utbildning.

Livets vatten

Människans beroende av vatten utgjorde grunden till flera av Frälsarens lärdomar. Liv kan inte existera utan vatten. Orent vatten leder till miljontals dödsfall varje år genom flera olika sjukdomar. Enligt världshälsoorganisationen dör omkring två miljoner människor varje år till följd av diarrésjukdomar (varav omkring 88 procent har orsakats av ohälsö-

samt vatten), och de flesta av offren är barn under fem år.

Att ge rent vatten till hushållen är för närvarande en av kyrkans huvudsatsningar. Kyrkans humanitära verksamhet restaurerar brunnar och drar ledningar med källvatten till byar och samhällen världen över. Projekt i Etiopien, Ghana, Ecuador, Peru, Uganda, Kenya och Armenien har försett otaliga familjer med rent vatten. Men det finns fler fördelar än ett minskat antal sjukdomar. På många platser fick kvinnor och barn gå flera kilometer varje dag för att hämta vatten och de bar på så mycket som 30 liter vatten, en börda på omkring 30 kilo.

"Det är en enorm börda", säger Gary Winter, chef för ett flertal projekt. "Inte ens efter alla dessa ansträngningar var vattnet alltid rent. Genom att föra vattnet närmare

En etiopisk kvinna spänner fast en dunk med nästan 20 liter vatten på sin rygg som hon bär hem för familjens behov.

FOTO DON SEARLE

Elever vid Benemérito High School i Mexico (som kyrkan driver) ställer upp rullstolar som kyrkan donerat före en särskild ceremoni.

människorna är mödrarna fria att hjälpa familjen mer och barnen är fria att gå till skolan oftare.”

Under de sista tre månaderna 2003 restaurerades mer än 30 brunnar, eller borrhål. Det tar längre tid att lägga rörledningar. Kyrkan anlitar kvalificerade ingenjörer som planerar projektet. Lokalbefolkningen utför arbetet och servicemissionärer har översyn över det hela. Fler vattenprojekt planeras. Winters tror att denna humanitära hjälpinsats ska utvidga sig längre in i Sydostasien i år.

Vingar till dem som inte kan gå

Oförmåga att gå kan påverka en hel familj negativt. Utan rullstol kanske fäder inte kan arbeta, mödrar kanske har svårt att ta hand om sina barn och barn kanske inte kan gå i skolan utan att någon är med dem hela tiden och

bär dem dit de behöver komma.

Tillsammans med Wheelchair Foundation [Rullstolsstiftelsen] har kyrkan redan delat ut mer än 30 000 rullstolar till personer som inte har

någon. Dessa rullstolar har forslats till hela världen, från Mexico och Centralamerika till Afrika, Söderhavsområdet, Asien och Östeuropa.

”Det första vi får höra från barn som äntligen får en rullstol är ofta: ’Nu kan jag gå i skolan’”, säger broder Winters som överser rullstolsinitiativet från kyrkans humanitära verksamhet.

Kyrkan hoppas kunna distribuera rullstolar till Brasilien, Ryssland och Sydostasien i år och fortsätta med projekten i Mexico, Centralamerika och Afrika.

Vart och ett av kyrkans fyra stora humanitära initiativ är inriktade på att hjälpa människor att hjälpa sig själva. ”Jag älskar mitt jobb”, säger broder Winters. ”Dessa projekt hjälper människor att bli mer självständiga. De hjälper dem att efterleva läran som bröderna undervisar om.” ■

Kyrkan ger syn åt de blinda

I Bibeln står det att Jesus botade många från fysisk blindhet. Strax utanför Lagos i Nigeria utförde kyrkan ett liknande arbete i november förra året. Den 6–8 november samarbetade kyrkan och Eye Foundation [Ögonstiftelsen] i Egba, en förort till Lagos, för att utföra 70 operationer mot grå starr och ge gratis glasögon till ytterligare 1000 personer.

Satsningen var den andra i en serie synvårdsprojekt som kyrkans

humanitära verksamhet har planerat i Nigeria. Liknande tilldragelser planeras i Ijebu Ode, Etinan, Uyo och Benin City. Invånare i Abeokuta fick denna hjälp tidigare under 2003.

En operation mot grå starr i Nigeria kan kosta så mycket som 75 000 nigerianska dollar, en summa som är oöverkomlig för många som bor i det landet. Kyrkan har omkring 60 000 medlemmar i Nigeria. Ögonkliniken var öppen för allmänheten. ■

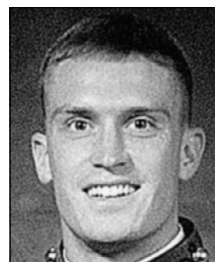
Sista dagars heliga soldater dödade i Irak

Två av kyrkans medlemmar som tjänat som soldater i Förenta staternas armé dödades den 17 november 2003 av skadorna från vådaskott i Bagdad i Irak. Offren var kapten Nathan S Dalley, 27 år, och kapten James A Shull, 32 år.

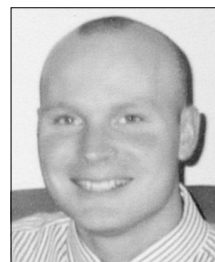
Broder Dalley, som var medlem i Weracoba församling i Columbus stav i Georgia, var förlovad vid tiden

för sin död. Broder Dalley växte upp i Sandy i Utah. Han var medlem av arméns andra brigad, första pansardivisionen.

Broder Shull, medlem av Manhatts första församling i Salina stav i Kansas, lämnar efter sig hustrun Alice och tre barn i åldrarna 7, 5 och 1. Broder Shull växte upp i staten Washington. Han var medlem av

Nathan S Dalley

James A Shull

arméns tredje brigad, första pansardivisionen. Broder Shull verkade som heltidsmissionär i Filippinerna. ■

FOTO MED TILLSTÄND AV
CHURCH NEWS

Spaningen efter saknad missionärs kropp avslutad

En heltidsmissionär i Samoa tros ha dött i en översvämningsoolycka i november förra året. Äldste Michael Joshua Bent från Minot i North Dakota är försvunnen och antas vara död efter det att sökandet efter hans kropp avbröts i mitten av december.

Äldste Bent hade lämnat ett möte tillsammans med sju andra missionärer när skåpbilen han körde stannade då han försökte korsa en översvämmad flod som var djupare än väntat. Strömmen var så stark att den fick bilen att rulla runt flera gånger. De andra sju missio-

närerna kom ur bilen och tog sig iland. Strömmen drog med sig äldste Bent nerför floden mot havet. Familjen höll en minnesgudstjänst för äldste Bent före jul. Han hade tjänat som missionär i 14 månader vid tiden för olyckan. ■

Äldste Nelson inviger och välsignar Tanzania

Ferrin och Peggy Orton

Med utsikt över Oyster Bay vid Indiska Oceanen invigde Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum Förenade republiken Tanzania den 18 november 2003, och välsignade dess ledare, invånare, missionärer och medlemmar i kyrkan. I ett möte med ett litet antal medlemmar på en udde nära Dar Es Salaam, invigde äldste Nelson landet "till dig, vår himmelske Fader ... för

din älskade Sons ändamål och vilja och hans kyrka som den återställts i dessa sista dagar".

Äldste Nelson bad Gud välsigna landets ledare "att de ska leda i rättfärdighet, nåd och medkänsla". Han bad honom välsigna kyrkans missionärer och medlemmar "att de må arbeta här i frid, trygghet och vara beskyddade".

Under välsignelsen bad äldste Nelson: "Vill du välsigna invånarna i detta land att de må eftersträva rätt-

färdiga mål, och tillgodose deras behov. Vill du välsigna dem att de lär sig dina bud och har framgång i landet. Hjälp dem att fostra rättfärdiga familjer som är ärliga och redbara, och som älskar dig och varandra."

Äldste Nelson åtföljdes av sin hustru Dantzel; äldste Steven E Snow i de sjuttios kворum, president för området Afrika Sydöst och hans hustru Phyllis; Raymond Botterell, president för Kenyamissionen Nairobi och hans hustru Jane; Jackson

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum (mitten), äldste Steven E Snow i de sjuttios kvorum (vänster) och Raymond Botterell, president för Kenyamissionen Nairobi, står på en kulle med utsikt över Oyster Bay efter invigningen av landet Tanzania.

Mbwille, rådgivare i missionspresidentskapet och hans hustru Judith samt 15 andra medlemmar i kyrkan.

Äldste Snow sade: "Det var spännande att vara med när en apostel gav sin speciella välsignelse till landet Tanzania. Evangeliet har funnits

här, men nu kommer det att bli fast grundat och växa och blomstra."

Senare samma kväll talade äldste Nelson till 300 medlemmar i kyrkan som samlats i Kinin Doni grens kapell. Församlingen gladdes åt att en Herrens apostel hade kommit till deras land och gett dem en välsignelse.

För närvarande har kyrkan tre grenar i Tanzania som är organiserade under Kenyamissionen Nairobi: Kinin Doni gren, Changombe gren och Ubungu gren. Kyrkans medlemsantal är nu mer än 500. ■

Medlemmar i Jamaica firar 25 år av växande tro

Rodney och Geneva Showalter

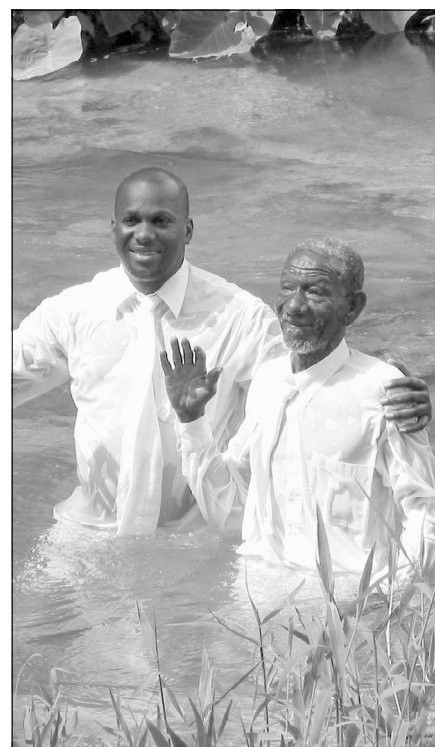
Den 5 december 1978 knäböjde äldste M Russell Ballard, då i de sjuttios kvorum, i den mörka morgonen tillsammans med en liten grupp pionjärer under ett fikonträd i Mandeville på Jamaica och välsignade ön för evangeliets predikande.

Syster Josephine Tucker som var med i gruppen kommer tydligt ihåg den där morgonen. "Det var en sådan andlig händelse. [Äldste Ballard] bad som jag inte hört någon be. Vi grät allihop."

Det som började med några få pionjärer som träffades för Söndags-skolan har vuxit till fyra distrikt, 20 grenar och mer än 4 000 medlemmar. Hela första veckan i december firade medlemmarna i Jamaica denna händelse under fikonträdet. Den 2 till den 7 december tittade folket i

Jamaica tillbaka på det som varit och förnyade sin beslutsamhet att arbeta för kyrkans framtid där. Enligt syster Tucker som var ansvarig för firandet gav händelserna medlemmarna förnyad beslutsamhet att stärka sin tro och efterleva sina förbund. "Jag är så glad för den andliga förnyelse som firandet gav upphov till", sade syster Tucker.

Det veckolånga firandet hade två faser. Den första var en fas med historieinsamling då medlemmarna letade igenom lådor och kartonger efter foton och minnen, skrev historieberättelser och vittnesbörd, samlade in originalkonstverk med anknytning till evangeliet och gjorde skyltar inför det stora evenemanget. En tidslinje gjordes som sträckte sig utmed varje kapells korridor, där varje medlem kunde skriva sitt namn och dopdatum. Väggarna i kapellen

Leroy Blake, vänster, från Savanna-La-Mars gren i Montego Bay distrikt i Jamaica, gläds tillsammans med Roy Stewart efter att ha döpt honom.

Medlemmar som deltog i invigningen av Jamaica 1978 står tillsammans med äldste H Aldridge Gillespie i de sjuttios kворum under samma fikonträd i Mandeville där bönen uppsändes. Från vänster: Dexann Plunkett (med ett barn i famnen), Josephine Tucker, äldste Gillespie och Verna och Victor Nugent.

berättade om de gångna 25 åren.

Som inledning till den andra fasen träffades medlemmarna i vart och ett av de fyra distrikten för att förnya sitt mål att vara ett folk redo för templet. För närvarande måste medlemmarna åka till Dominikanska republiken eller till södra Förenta staterna för att besöka templet. Talare var äldste H Aldridge Gillespie i de sjuttios kворum, andre rådgivare i presidentskapet för området Nordamerika Sydöst; president LeRoy R Turner, president för Jamaica missionen Kingston; distriktspresidenterna; Victor Nu-

gent, den första medlemmen som döptes i Jamaica, samt syster Tucker.

Allt som allt deltog nästan 1000 personer i firandet, däribland före detta missionärer och fem före detta missionspresidenterna: Glen Stringham (Floridamissionen Fort Lauderdale, 1979–1982), Richard L Burt (1988–1991), Queed H Weiler (1991–1994), David R Calvert (1994–1997) och Eugene J Moore (1997–2000).

Syster Sharol Moore, en missionär som verkar i Jamaica missionen Kingston, har också bidragit till denna artikel. ■

Colombias president får prästadömsvälsignelse

Nury Lara N

Älskvärd, jordnära och genuin är några personliga egenskaper hos Álvaro Uribe Vélez, president för republiken Colombia, som välkomnade äldste Claudio R M Costa i de sjuttios kворum, president för områ-

det Sydamerika Nord, och sex andra ledare och medlemmar i kyrkan, till presidentens palats den 7 november 2003.

Med hänvisning till det humanitära arbete som kyrkan gör i Colombia i

samarbete med presidentens hustru Lina María Moreno de Uribe (se "Kyrkan hjälper colombianerna tillsammans med nationens första dam", *Liabona*, mar 2004, Kyrkonytt), sade president Uribe: "Min fru rekommenderade att jag skulle träffa er. Jag är mycket tacksam för allt ni gör och för det slags medborgare som ni är. På regeringens vägnar ber jag er ta emot mitt stöd, mitt godkännande och min tacksamhet."

Äldste Costa överlämnade ett exemplar av ett flertal generationer av president Uribes och hans hustrus släkthistoria, tillsammans med en CD med programmet Family Search™ Personal Ancestral File och en statyett av en familj. President Uribe uttryckte sin tacksamhet och ställde frågor om kyrkans tillväxt i Colombia.

Äldste Costa vittnade om Jesus Kristus och förklarade den prästadömsmyndighet som Frälsaren gav sina lärjungar. Som en som hade denna myndighet, erbjöd äldste Costa sig att ge president Uribe en prästadömsvälsignelse, vilket presidenten tackade ja till. Med assistans av äldste Roberto García, områdesauktoritetssjuttio och andre rådgivare i områdespresidentskapet, gav äldste Costa presidenten en välsignelse vari han, hans familj och hans land fick vissa löften. Rummet i presidentens palats fylldes av en högtidlig, glad och fridfull ande. Efter välsignelsen uttryckte

FOTO MARVIN K GARDNER

Álvaro Uribe Vélez, president för republiken Colombia (mitten), träffar äldste Claudio R M Costa i de sjuttios kворum (vänster) och äldste Roberto García, områdesauktoritetssjuffio.

president Uribe åter sin tacksamhet.

Det 25 minuter långa besöket var unikt i Colombias och kyrkans

historia. Aldrig tidigare har någon

president för detta land fått en prästadömsvälsignelse. ■

Ny webbsida för att stärka familjen

En ny webbsida har utformats av lärare och elever vid Brigham Young University School of Family Life [Brigham Young-universitetets familjelivsprogram] som ger praktisk vetenskaplig och trosbaserad information som ska stärka och berika familjer av alla trosåskådningar. Sidan finns nu på www.foreverfamilies.net. Webbsidan Forever Families, som är organiserad runt teman i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", är till för att hjälpa föräldrar, gifta par och enskilda att införliva principerna i tillkännagivandet i sitt hem och samhälle.

"Tillkännagivandet om familjen skrevs visserligen av ledare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, men det innehåller principer som många religiösa människor vidhåller", säger James M Harper, chef för familjelivsprogrammet. "På webbsidan Forever Families kan besökarna se hur samhällsvetenskapen stöder dessa principer och hur de ska tillämpa dem i sitt dagliga liv."

Webbsidan innehåller artiklar som

baseras på information från vetenskapliga artiklar i senare nummer av bland annat *Journal of Marriage and Family*, *Child Development* och *Family Relations*. Det går också att få tillgång till längre artiklar med mer detaljerad forskning.

Jeffrey H Larson, professor i äktenskaps- och familjeterapi och en av webbsidans bidragande författare,

säger att undersökningar har visat på ett växande allmänt intresse för tillförlitliga resurser som undervisar om hur man förbättrar äktenskap och familj. "Webbsidan Forever Families är baserad på tillförlitlig forskningsinformation", säger broder Larson. "Det är inte all information ute i världen som är pålitlig, men innehållet i den här webbsidan har kontrollerats och korrigerats noga. Man kan lita på det."

Webbsidan behandlar följande ämnen: Principer för framgångsrika äktenskap och familjer, stöd från släktingar, barns fysiska och andliga behov och familjens stöd från samhället. Stephen F Duncan, professor i familjeliv som har översyn över webbsidan, säger att det finns en länk till ytterligare lärdomar från ledare för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i slutet av varje artikel. ■

BYU:s websida www.foreverfamilies.net innehåller information för att stärka familjen.

Lokala nyheter

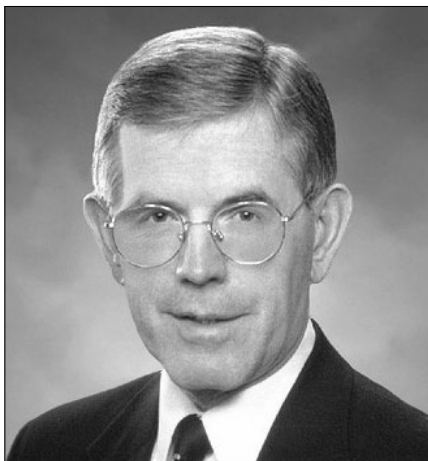
Ett tempel som värmer hjärtat

Kyrkans medlemmar i området Centrala Europa får snart en sällsynt förmån. Den 23 maj 2004 kommer president Gordon B Hinckley att besöka vårt område för att inviga ett nytt tempel i Köpenhamn. Denna händelse bekräftar för oss Herrens stora förtroende för kyrkans framtid i Europa. Den ger också var och en av oss möjlighet att på nytt engagera oss i hans verk att upprätta kyrkan i Europa.

Under de första dagarna i maj kan kyrkans medlemmar, och deras vänner som inte är medlemmar, se insidan av templet i ett offentligt öppet hus. Efter invigningen kan endast kyrkans medlemmar med en giltig tempelrekommendation komma in där.

Detta blir det femte templet i vårt område. Först kom templet i Schweiz (1955), därefter templen i Stockholm (1985), Freiberg (1985), och Frankfurt (1987). Vart och ett av dessa steg visar kyrkans allt större andliga styrka i Europa.

Jag är särskilt glad över att Danmark får ett tempel. De första missionärerna började predika evangeliet där år 1850. Under åren som följde blev tusentals danskar medlemmar i kyrkan och flyttade till Utah. I förhållande till sin befolknings storlek har Danmark frambringat ett av de högsta omvändelse-talen i något land i världen. I en stu-

Äldste Bruce C Hafen

die år 1950 kom man fram till att "omkring 45 procent av kyrkans [hela] medlemsantal åtminstone delvis var av skandinaviskt ursprung", och att danskarna utgjorde mer än hälften av den skandinaviska immigrationen. (*Encyclopedia of Mormonism*, s 1263.)

Dessutom, trots den materialism och sekularism som nu har spridit sig över hela Europa likt ett stort isberg, så tror jag att längst in i den danska själen – liksom hos många andra européer – finns en instinktiv förmåga att känna igen sanningen om Jesus Kristus. Som ett exempel på denna instinkt kan nämnas att den mäktiga Kristus-statyn, som nu vördnadsfullt visas upp över hela världen av kyrkan, skapades av den danske skulptören Bertel Thorvaldsen. Och de naturtrogna målningarna av Kristi liv av den danske konst-

nären Carl Bloch, har ofta använts i kyrkans tidningar eftersom de fångar den autentiske Jesus.

Jag tror att denna inre förmåga att känna igen Jesus Kristus fortfarande finns djupt i själen hos skandinaver och andra européer. Otrons och desillusioneringens kalla vindar genom det nutida Europa har frusit ner denna inre gåva, som ett förhistoriskt djur i ett isberg. Men värmen i den kärlek som utstrålar från hjärtan och händer hos dagens medlemmar i kyrkan kan smälta denna is så att våra europeiska grannars hjärtan vidrörs och får en längtan att fylla sin själsliga hunger.

Min bön är att detta nya tempel i Köpenhamn ska ge oss hoppet och visionen att öppna våra hjärtan för de i vår omgivning som hungrar och törstar efter evangeliets sanningar, men som "icke veta var de skola finna den". (L&F 123:12)

Jag ber också att detta tempel ska skänka nytt självförtroende åt de heliga i Europa. Herren älskar dessa gamla länder, och han hyser en särskild kärlek till de europeiska medlemmarna i kyrkan. Jag tror att änglarna fröjdar sig över att de europeiska heliga har visat sig värdiga ett femte tempel. Helt visst kommer detta nya tempel att vara en verksam kraft för det goda – inte bara i Danmark, utan i hela området Centrala Europa. ■

Kärlek, glädje, ett rent hjärta och enighet ...

Stockholms stav har utökats med medlemmarna i Gubbängens församling samt delar av Tyresö församling, ett tillskott på cirka tvåhundra medlemmar. Stavsresident Gösta Körlof hälsade vid inledningen av stavskonferensen den 16 november 2003 i Berwaldhallen dessa och alla övriga välkomna. Han riktade sig också till tempelpresident Max Kimball och hans hustru Deborah som han överräckte boken "Steg i tro" till som en gåva.

Efter inröstningar av nya ämbetsmän, där bland annat Hjälpföreningen fick ett nytt presidentskap – Marika Lindblom som president och Pia Wern och Kristina Körlof som rådgivare – talade två hemvända missionärer, David Johansson som gjort sin mission i Sverige och Carl Körlof som varit i Singapore, Malaysia. Båda uttryckte med stor rörelse sin tro på evangeliet, på kärleken till nästan, oavsett nationalitet och ras, och på Kristi kraft att ta bort allas synder.

Marika Lindblom, Gubbängens församling, kände sig liten och ödmjuk inför sitt nya ämbete men uttryckte sin tro på att Kristus går före oss när han ser att vi behöver hjälp, och att det vi behöver göra är att gå i hans fotspår. "Vi behöver arbeta med hela vår själ i kyrkan och vara på rätt våglängd för hur vi ska leva våra liv",

sade den nya Hjälpföreningspresidenten.

Anders och Ingrid Rydström har kallats som rådgivande till Unga vuxna i Stockholms stav. Anders, som fram till oktober var biskop i före detta Tyresö församling, uttryckte sin övertygelse om att Herrens tidtabell är exakt, varför detta är rätt tid för de förändringar som skett för att stärka Stockholms stav. "Herren utför sitt verk i olika etapper", sade Ingrid, "och även om förändringarna i början skapade en del oro, så får vi alltid hjälp av vår himmelske Fader när vi väljer att göra det rätta."

Tempelpresident Max Kimballs hustru Deborah talade om profetior som uttalats för tusentals år sedan som nu håller på att uppfyllas inför våra ögon. "Händelserna i världen kan vara skrämmande", sade hon, "men vi har hopp då vi kontinuerligt får instruktioner rad på rad och bud för bud tills vi har full kunskap och ljus som ett skydd för oss och kyrkan. Största skyddet ger tempelarbete och släkthforskning, som gör oss andligt förfinade och ger större kraft och högre standard på vår rättfärdighet. Vi blir ett förbundsfolk genom de förbund vi ingår i templet som ger oss oerhört många och stora välsignelser – Elia ande som vänder barnens hjärtan till fäderna och fä-

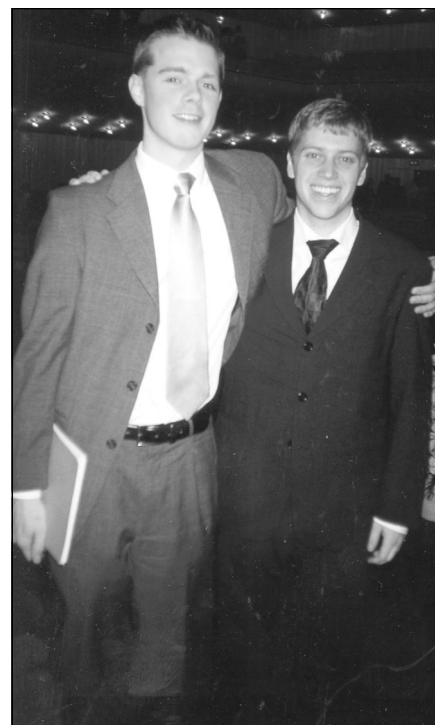

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Starka vittnesbörd lämnades av de nyligen hemvända missionärerna David Johansson och Carl Körlof.

dernas hjärtan till barnen, en större kärlek till vår familj, större kraft från ovan, personlig uppenbarelse som hjälp i livets utmaningar, tillfälle till personlig frälsning och upphöjelse, mer hjälp för dem som passerat slöjan, mottagande av kunskapsnycklar från Gud så att vi kan lära oss att likna honom och ha gudomlig kraft manifesterad i oss. Störst av allt är fridens ande."

Tempelpresident Kimball, som var i Sverige som missionär 1963–1965 och som missionspresident 1988–1991, hänvisade på näst intill perfekt svenska till när Kristus under sista måltiden föll på knä och tvättade apostlarnas fötter (Joh 13). "Om jag inte tvättar dina fötter, har du ingen gemenskap med mig", sade han till den protesterande Petrus. "Dagen kommer då du ska förstå vad jag gör. Ni kallar mig Herre och Mästare, och

FOTO: BIRGITTA KARLIFELDT

Tempelpresident Max Kimball t v tillsammans med stavspresidentskapet i Stockholms stav: Gösta Körlof, Ronny Werjefelt samt Vedel Förnes.

det är rätt, men det ni har sett mig göra ska ni också göra mot varandra.' Syster Kimball och jag är här för att tjäna er såsom Jesus tjänade sina apostlar. Tiden är inne i Sverige för oss att stå upp och visa att vårt ljus är starkt. Så stor glädje fyllde mitt hjärta när president Gordon B Hinckley kallade oss hit. Jag älskar det svenska folket av hela mitt hjärta med den himmelska kärlek som kommer från Gud. Mitt mål för alla som kommer till templet är att de ska vara redo att möta Herren där. Templet är den plats där de rena i hjärtat ska se Gud."

Stavspresident Gösta Körlof talade om glädje, kärlek, enighet och ett rent hjärta som är stavens mål och de egenskaper som är utmärkande för Sion. "Glädje", sade han, "är när hela familjen är samlad, när någon omvänder sig och kommer närmare Herren, att vara i templet. Kärlek är att vi tycker om vår familj och våra syskon och tar emot alla som kommer in i våra kapell med kärlek. Enighet är när vi är av ett hjärta, ett sinne och inga fattiga finns bland oss, när

vi är rättfärdiga (Moses 7:18), när vi rådför oss med Herren i allt vi gör. (Alma 37:35–37)

Vi bröder behöver finslipas av Herren som en diamant, världens hårdaste material och från början bara en grå bit, en fasett i taget, så att vårt hjärta kan bli rent. Det är de ödmjuka inför Herren som utvecklas i prövningar och håller ut intill änden som kommer tillbaka till honom." President Körlof slutade med en uppmaning till alla att vara frälsare på Sions berg och bjuda in vänner till sina hem. ■

BIK

Time for Youth

TFY (ti ef wai), en ny typ av ungdomskonferens för aronska prästadömet och Unga kvinnor i Göteborgs och Malmö stav och de två danska stavarna, dvs stavarna inom Köpenhamns nya tempeldi-

strikt, ska hållas första gången sommaren 2004 under vecka 31 i Slangstrup, Nordsjälland, Danmark, på temat "Följ profeten".

Områdespresidentskapet har framhållit att konferensen ska

Louise Leit, Mikkel Engbjerg och Michelle Bång, Söborg församling, ser fram emot att få en konferens i Danmark som liknar EFY och hoppas kunna vara med.

präglas av stor andlighet men också show, dans och fysiska aktiviteter och vara ett pilotprojekt i Europa för första gången för de tankar som ligger till grund för EFY (Especially for Youth), ett ungdoms- och familjeprogram som är en del av kyrkans utbildningsverksamhet.

President Torben Engbjerg har av områdespresidentskapet utsetts till ordförande och Finn Lykkegaard till ordförande för verkställande kommittén som har i uppgift att utarbeta detaljerna i det stora program som håller på att sammanställas.

Det blir en konferens som ungdomarna kommer att få många minnen från, inte bara genom den bok som vi ska trycka speciellt för dem, deras egen dagbok, den speciella T-shirt eller CD som vi låter producera, utan också genom vittnesbörden, samvaron med andra ungdomar med samma värderingar, nya vänner och nya föredömen. ■

Finn Lykkegaard

Hemvända missionärspår träffas och minns

Tanken på att träffas skulle bli av! Anna-Lisa och Gunnar Simonson i Nynäshamn och Gertie och Håkan Ullström i Tullinge satte sig i bilen en tisdagsmorgon hösten 2003 och körde till Kristianstad för några dagars reunion med Birgitta och Bo G Wennerlund.

En mission tillsammans som man och hustru är en stor välsignelse, tycker Håkan och Gertie Ullström, Bo G och Birgitta Wennerlund samt Gunnar och Anna-Lisa Simonson.

– Redan när barnen var små talade vi om att vi en dag skulle vilja gå på mission, säger Anna-Lisa, men när krämporna kom trodde vi inte längre det var möjligt. Därför blev vi glada när dåvarande stavspresidenten Ulf Arne Girhammar kallade oss. Vi tvekade aldrig att säga upp vår lägenhet i Nynäshamn och flytta till Eskilstuna på två år, där Gunnars kallelse bestod i att vara rådgivare till dåvarande grenspresidenten, Bo Backman.

– Vi hade arbetat tillsammans som man och hustru i många sammanhang, säger Gunnar. Att få gå på en gemensam mission blev ännu en stimulerande erfarenhet, en fortsättning på den äktenskapliga relationen.

– Jag var imponerad av stavspresidentskapets beslut att fördela krafterna från stora församlingar till de mindre enheterna, säger Bo. Den som kallar måste ha stor tro och lita på att han känt Herrens inspiration.

Vad minns ni helst från den tiden?

– Att ha Gertie till kompanion när vi besökte alla medlemmarna, säger broder Ullström, som verkade både som stavens patriark och grenspresident i Södertälje. Och den stora glädjen vi fick uppleva när grenen blev en församling!

– Vi är tacksamma att gränserna nu flyttats, så att vi kan fortsätta att tillhöra Södertälje församling som vi tycker mycket om, säger Gertie.

Anna-Lisa och Gunnar gläds åt de fem dopen i Eskilstuna och över att de kunde hjälpa medlemmarna att öppna dörren till templet för minst 1500 förfäder i andevärlden.

Birgitta tänker gärna på när syst-rarna i Linköping förberedde sig för att ta emot barn i Primär. I grenen fanns inga barn när Bo och Birgitta kom.

– Vi satt på de små stolarna och sjöng primärsångerna och samtalade om hur man bäst kan undervisa barn. Efter några månader kom en familj till kyrkan med tre barn – och då var vi förberedda!

Alla tre paren är tacksamma över möjligheten att ha fått vara instrument i Herrens hand, att de vågade lita på honom, även när det innebar att bryta upp och göra något helt nytt. ■

Birgitta Wennerlund

Examensarbete om Jesu Kristi Kyrka

Jag heter John Knutsson och kommer från Malmö församling. Under ett och ett halvt års tid har jag vid sidan om mina övriga studier gjort ett omfattande examensarbete om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.

Förutom en Svungundersökning har jag gjort andra fältundersökningar med sammanlagt 450 intervju- och enkätdeltagare. Dessutom har jag granskat material om kyrkan, skrivet av såväl mormoner och ickemormoner som antimormoner. Jag har också gjort intervjuer med sakkunniga i och utanför kyrkan. Allt detta material har resulterat i 70 sidor, varav detta är en kort sammanfattning.

Mitt arbete har koncentrerats kring förutsättningar för och följder av kyrkans tillväxt. Det låter invecklat men har gett ett gott resultat. Jag har kommit fram till att förutsättningar för kyrkans tillväxt dels är organisatoriska, dels psykologiska.

Organisatoriska förutsättningar

De organisatoriska förutsättningar-

na handlar om Hjälpföreningen som är en av världens största kvinnoorganisationer i dag, och kyrkans snabba tempeltillväxt. År 1980 hade kyrkan 20 tempel, medan vi år 2000 hade runt 100 tempel. Andra förutsättningar för kyrkans tillväxt är kyrkans skrifter. Dessa skiljer vår kyrka från övriga kyrkor. Kanske de viktigaste organisatoriska tillväxtfaktorerna är familjen och kyrkans aktiviteter.

Andra organisatoriska tillväxtfaktorer är kyrkans inkomstkällor, varav den största är tiondet.

Ytterligare organisatoriska förutsättningar för kyrkans tillväxt är ledarskapet, från profeten, hans rådgivare och apostlar till exempelvis en representant för Unga vuxna i en församling. Det är viktigt för medlemmarna att på detta sätt ha mål att sträva mot och personer att se upp till.

En annan organisatorisk förutsättning som nästan är viktigast, är missionen. 1973 döptes det "bara" ungefär 75 000 medlemmar i kyrkan, medan det år 2000 döptes 275 000 medlemmar, en stor ökning! Så har ju också kyrkan drygt 60 000 missionärer ute på "fältet" i dag. Men även medlemmarna bidrar till dopen. Det händer ofta att missionärer träffar människor som är intresserade av kyrkan, via medlemmarna. Hemlärare är också missionärer, och även om de inte träffar "nya" människor så uppmuntrar de och bryr sig om dem som redan är medlemmar, och det är viktigt.

Profeten och andra ledare ger medlemmarna mål att sträva mot.

Psykologiska förutsättningar

Slutligen finns det psykologiska förutsättningar. Tron i Jesu Kristi Kyrka är inte alltför annorlunda än den traditionella kristna tron; individen erbjuds mening i livet på ett konkret sätt. En annan psykologisk förutsättning kan vara att människor i dagens normlösa samhälle attraheras av sista dagars heligas hävdande av fasta normer och traditionella syn på familjen.

Följder av kyrkans tillväxt

En av följderna av dessa förutsättningar för kyrkans tillväxt är kyrkans släktforskning som i dag är världens största med upp emot 750 miljoner namn i arkiven! Ju fler medlemmar, desto mer släktforskning blir gjord. En annan följd av tillväxten är kyrkans humanitära hjälporganisation. Ju bättre ekonomi och ju fler medlemmar vi har, desto mer kan vi satsa på denna världsomfattande verksamhet. Till exempel har kyrkan det senaste decenniet skickat ut 27 000 ton kläder, 16 000 ton mat, 3000 ton medicin och utbildningsmaterial. Kyrkan har, för att snabbt kunna få ut förnödenheter i en nödsituation,

20 tempel 1980 har i dag ökat till 116, här templet i Nauvoo.

plantager och stora förråd av mat över hela världen.

Ytterligare en följd av tillväxten är kyrkans universitet. I Brigham Young-universitetet i Provo studerar 25 000 studenter. Så ju större kyrkan blir, desto mer kan kyrkan finansiera utbyggnaden av sin timliga undervisningsverksamhet.

Den mest ultimata följden av kyrkans tillväxt anser jag vara OS i Salt Lake City 2002. Vilken utveckling, från att ha fått en utrotningsorder på sig och att det nästan blev krig om inte de sista dagars heliga avskaffade månggiften, till att i själva verket få stå för ett av världens största arrangemang! Det var egentligen staten Utah som anordnade OS, men det var kyrkans medlemmar som gjorde det möjligt, vilket är allmänt känt. Detta anser jag vara en stor acceptans av Jesu Kristi Kyrka i våra dagar. Pionjärerna förberedde sannerligen för något stort!

Jesu Kristi Kyrka är i dag en av de snabbast växande kyrkorna i världen i förhållande till sitt medlemsantal (om inte snabbast!), och säkert den snabbast växande kyrkan i Latiname-

rika, där kyrkans medlemsantal har stigit från endast några tusen 1960 till 1,2 miljoner 2000. Kyrkan växer även starkt på andra håll i världen. 1979 var Jesu Kristi Kyrka etablerad i 80 länder, medan den 1994 fanns i 160 länder. Tänk också på att vi bara var 4 miljoner medlemmar 1980

enligt kyrkans statistiska rapporter, medan vi 2000 var omkring 11 miljoner.

Den som är intresserad av att läsa detta intressanta arbete kommer att märka att det snart finns att låna i församlingsbiblioteken. ■

John Knutsson

Ett utmärkt missionärsverktyg

Kyrkans hemsida i Sverige, www.jesukristikyrka.se, hade från 8 september till 17 november 2003 i genomsnitt 1388 besökare per vecka! Det innebär att hemsidan är ett utmärkt missionärsverktyg, en referens till mindre aktiva samt en brobyggare utåt. Två webbmissionärer har kallats, Bruno och Harriet

Klarin, Borås församling, Göteborgs stav, som i en kommitté tillsammans med John Wennerlund, Handens församling, Stockholms södra stav, har rapportansvar till informationscheferna för Sverige. ■

Per Nilsson,

Chef för Informationstjänsten i Sverige

Den här bilden möter besökarna på kyrkans svenska hemsida.

Ledarutbildningsmöte i Göteborgs stav

O nsdagen den 12 november 2003 fick ledare i Primär, Unga kvinnor och Hjälpföreningen vid ett andligt upplyftande ledarutbildningsmöte undervisning av Primärs generalpresident Coleen Kent Menlove, Hjälpföreningens generalpresident Bonnie D Parkin samt president Marlin Jensen och hans hustru som alla utstrålade glädje och kärlek.

"Vi är kallade av Gud", sade syster Parkin under inledningsmötet. "Han hjälper oss och förstorar det vi gör. Han rör vid våra hjärtan och vid deras hjärtan som vi tjänar."

I tre grupper fick ledarna sedan undervisning. Syster Menlove talade om Primärs ansvar att hjälpa barnen att finna ut vilka de är och vilka de kan bli. Hon uppmanade oss att använda mycket musik samt att flitigt använda handboken och "Undervisning: Den högsta kallelsen".

Syster Jensen gick igenom hur vi som ledare kan undervisa med den Helige Anden, hjälpa de unga kvinnorna att nå sina mål och berätta för föräldrarna vilka mål de satt upp, så att föräldrarna kan stödja dem. Första presidentskapet är oroliga för att vi förlorar flickorna när de går över till Hjälpföreningen. Från tryggheten med ledare som stått dem nära kan de ibland tyvärr uppleva sig ensamma utan stöd. Hjälpföreningens president kan en gång i månaden låta unga vuxna ha en lektion

tillsammans med 16–17-åringar så att de lär känna varandra.

Syster Parkin betonade att besöksverksamheten är själen och hjärtat i Hjälpföreningen. De vi besöker behöver bli älskade av oss. Vi utför dock mer gott än vi tror. ■

Camilla Fougelberg,

Maria Reinedahl och Ulrika Syvänen

Aktion Julklappen i flera församlingar

J ultradition i Jönköpings församling är numera Aktion Julklappen, en insamling av julklappar till barn i Lettland, Moldavien, Rumänien och Ukraina i samarbete med Läkarmissionen och Frälsningsarméns scouter. Mest är det till skolbarn 7–12 år, men julklappar delas också ut på sjukhus, barnhem, gatubarnscenter och till familjer med många barn.

Skolor, företag, affärer och förstås församlingens medlemmar skänkte saker, hela färdiga paket

eller pengar. Två skolor lämnade in 250 julklappar!

Julklappstermometern steg och steg vartefter julklappar strömmade in under paketinslagningen onsdagen den 5 november då vi hade öppet hus. Alla, barn och vuxna, hjälptes åt att plocka ihop saker, klippa papper och snören, packa in i julklappspapper, sätta på snören, skriva julkortshälsningar och räkna paket. Då allt var inpackat och klart kunde vi räkna 651 paket, ett fantastiskt resultat, som vi kunde visa när Jönköpings-Postens reporter och fotograf kom på besök. Alla barnen fick sitta framför julklappshögen när fotografen tog bilder.

Även dagarna efter lämnades julklappar i en låda som vi ställt utanför kyrkans dörr. En vecka senare var vi uppe i 683 julklappar, och det blir säkert fler innan det är dags att köra iväg dem till Läkarmissionen. Därmed hade vi vida överträffat antalet 188 julklappar år 2002!

Barnen i dessa länder i Östeuropa

Gensvaret på Jönköpings församlings inbjudan att skänka julklappar till barnen i Östeuropa blev överväldigande.

FOTO: EIVOR HAGMAN

Trots att Avesta är en mindre gren var systrarnas engagemang stort.

gör inga önskelistor till jul, eftersom de vet att inga pengar finns till julklappar. Tack vare vårt deltagande i Aktion Julklappen vet vi att till jul

får i alla fall 683 av dessa barn en julklapp. ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Större närhet mellan generationerna

Inspirerade av president Boyd K Packers uppmaning att ungdomarna behöver komma sina mor- och farföräldrar närmare, startade projektet "Sju sorters kakor", då våra unga kvinnor gick hem till mormor, farmor eller någon äldre syster i församlingen för att baka tillsammans. Förutom trevlig samvaro fördes gamla recept och baktips vidare.

Resultatet avnjöts efter en rolig musiktävling tillsammans med inbjudna gäster med provsmakning av "farmorsbullar", "gammelmormors kokoskakor" och många fler sorter. Kakrecepten ska bli en bok som ett projekt inom Unga kvinnors "Personlig tillväxt". ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Sara Ek, Carolina Ribbert, Mirjam Nilsson, Marina Wiktorstam och Caroline Hultgren var så här glada på festen.

Inspirerade av Jönköpings exempel samlade ett tjugotal systrar i Utby församling också in julklappssaker och paketerade dem den 6 november för transport till Läkarmissionen. Det kändes så lyckat att detta helt säkert blir en tradition även i vår församling.

AnnCatbrine Hindborg

174 barn i östra Polen, Vitryssland och Ukraina kunde till julen 2003 genom Hjälpföreningen i Avesta gren glädja sig åt paket som vidarebefordrades via hjälporganisationen Emmaus. ■

Anna-Stina Andersson

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post till **birgitta.karlfeldt@telia.com**.

Bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Bilder returneras inte. Obs! Artiklar med innehåll äldre än tre veckor tas inte emot. Dikter publiceras inte. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar, bland annat tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet. ■

